

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Kadınların yaşam hakkını güvence altına almak üzere oluşturulan uluslararası ve yerel mekanizmaların tasfiye edilmesi; İstanbul Sözleşmesi'nden çekilme kararı ve 6284 sayılı Kanun'un etkin, bütünlüklü ve eşitlikçi biçimde uygulanmaması; erkek egemen zihniyeti besleyen cezazırlık pratikleri ve toplumsal cinsiyet eşitsizliğini derinleştiren kamusal tercihler sonucunda, kadınların yaşam hakkının sistematik biçimde korunmadığı bir iklim yaratılmış; bu iklim içinde bir günde 6 kadın katledilmiştir. Kadın cinayetlerindeki artışın ardındaki yapısal nedenlerin araştırılması, yaşam hakkı korunmayan 6 kadının hangi kamusal ihmaller ve kurumsal sorumluluklar nedeniyle korunamadığının açığa çıkarılması, mevcut yasal düzenlemelerin neden etkili biçimde uygulanmadığının tespit edilmesi ve kadınların özgür ve eşit yaşamını esas alan yeni, caydırıcı ve bütüncül politikaların hayata geçirilmesi amacıyla Anayasa'nın 98. ve TBMM İçtüzüğü'nün 102. maddeleri gereğince Genel Görüşme açılmasını arz ve talep ederim. 25.02.2026

Halide TÜRKÖĞLU

Diyarbakır Milletvekili

GEREKÇE

Bir günde altı kadının katledilmesi, kadın cinayetlerinde gelinen vahim noktayı açıkça göstermekte ve kadınların nasıl bir şiddet sarmalının içerisinde olduğuna işaret etmektedir. Sadece 24 saat içinde 6 kadının, sırf kadın oldukları için hayatlarının ellerinden alınması, toplumsal ve siyasal bir kriz olarak ele alınmalı; acilen kapsamlı bir eylem planı hazırlanmalıdır. Katledilen kadınların yaşam öyküleri ve onların ölümüne neden olan süreçler, durumun yakıcılığını ve sistemin ihmallerini gözler önüne sermekte, şiddetin münferit olmadığını; devlet politikaları, koruma mekanizmalarının eksikliği ve toplumsal cinsiyet eşitsizliğiyle beslenen sistematik bir sorun olduğunu ortaya koymaktadır.

Bu ülkede boşanmak isteyen kadınlar erkek devlet şiddetinin hedefi olurken arabulucuk gibi mekanizmalarla boşanmayı zorlaştıran düzenlemeler kadınların yaşamından çalmaktadır. İstanbul Arnavutköy’de Filiz Sağbaşgöl boşanma aşamasında olduğu erkek tarafından, Osmaniye’de İlknur Kor ile Aksaray’da Kübra Kılıç ise boşandıkları erkeğin şiddeti sonucunda katledilmiştir. Kübra’nın faili erkek aynı zamanda Kübra’nın kuzeni Zeynep Ayaz’ı da ateşli silahla katletmiştir.

Gebze’de Aylin Polat’ın Van’da Gönül Alkan’ın hakkında koruma kararı olmasına rağmen katledilmesi kadınların koruma talep etmesine rağmen korunmadığını, yasaların uygulanmadığını, failerin bundan nasıl cesaret alarak bu cinayetleri işlediğinin göstergesidir. Tüm bu yaşananlar kadına yönelik şiddetle mücadelede var olan mekanizmaların kadınları korumadığı gibi siyasi iktidarın bu mekanizmaları güçlendirmeye dönük yeteri düzeyde sorumluluk almadığını ortaya koymaktadır.

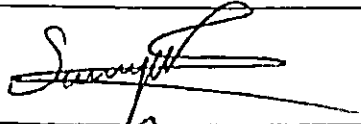

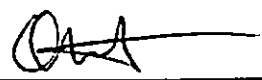
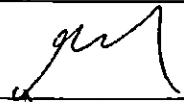

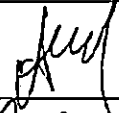

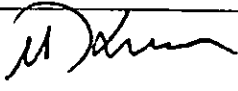
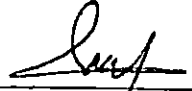

Kadın katliamları en çok "aile" içerisinde gerçekleştirilirken aileyi güçlendirmeye dönük politikalarla bu cinayetlerin beslendiği görülmektedir. "Aile Yılı" adı altında hayata geçirilen politikalar kadınların bu şiddet sarmalının içinde kalmasına neden olmaktadır. Şiddet gören kadının karakollar başta olmak üzere başvurduğu merkezlerde çalışan personeller tarafından erkeklik kodlarıyla yönlendirilmesi, susturulması birçok kadının bu merkezlere başvurmasının önündeki yine en büyük engel olmuştur. Kadına yönelik suç işleyen faillelere iyi hal indirimlerinin uygulanması, cezasızlık politikaları ile ödüllendirilmesi failleleri güçlendirirken kadınların adli makamlara güven duymamasına neden olmaktadır.

Nitekim geride bıraktığımız 2025 yılının katledilen 294 kadının büyük çoğunluğu boşanmak istediği için, kendi hayatları hakkında karar almak istediği için katledilmiştir. Aynı yıl içerisinde 297 kadının ölümü şüpheli ölüm olarak kayıtlara geçerken bu ölümlerin aydınlatılmaması kadınların yaşamlarını korumakla yükümlü olan iktidarın, ilgili bakanlıkların ve kurumların kadınların yaşamını korumaya dönük sorumluluğunu yerine getirmediğini göstermektedir.

İstanbul Sözleşmesinin her bir maddesi bu yaşamları korumaya dönük yükümlülükler içermesine rağmen sözleşmenin feshedilmesi, özellikle siyasetin diline bulaşan eril söylemlerle cinsiyetçiliğin, nefret suçlarının körüklenmesine dönük politikaların savunulması kadın cinayetlerindeki artışın temel nedenleri haline gelmiştir. Nitekim bu cinayetleri önlemeye

dönük mekanizmaları güçlendirmenin yolu da cinsiyetçiliğin üretildiği bu kurumları dönüştürmekle birlikte kadınların haklarını, hayatlarını en yerelden koruyacak yerel yönetimlerin güçlendirilmesi, desteklenmesidir.

Kadın cinayetlerindeki artışın ardındaki yapısal nedenlerin araştırılması, yaşam hakkı korunmayan 6 kadının hangi kamusal ihmaller ve kurumsal sorumluluklar nedeniyle korunamadığının açığa çıkarılması, mevcut yasal düzenlemelerin neden etkili biçimde uygulanmadığının tespit edilmesi ve kadınların özgür ve eşit yaşamını esas alan yeni, caydırıcı ve bütüncül politikaların hayata geçirilmesi amacıyla Anayasa'nın 98. TBMM İçtüzüğü'nün 102. Maddeleri gereğince Genel Görüşme açılmasını arz ve talep ederim.

1	SÜMEYYE BOZ ÇAKI	MUŞ	
2	AYTEN KORDU	TUNCELİ	
3	SERHAT EREN	DİYARBAKIR	
4	DİLAN KUNT AYAN	ŞANLIURFA	
5	GÜLCAN KAÇMAZ SAYYİĞİT	VAN	
6	NEVROZ UYSAL ASLAN	ŞIRNAK	
7	ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU	KOCAELİ	
8	ADALET KAYA	DİYARBAKIR	
9	VEZİR COŞKUN PARLAK	HAKKARİ	
10	ALİ BOZAN	MERSİN	
11	SALİHE AYDENİZ	MARDİN	
12	GÜLDEREN VARLI	VAN	
13	BERİTAN GÜNEŞ ALTIN	MARDİN	
14	BERDAN ÖZTÜRK	DİYARBAKIR	
15	ZEYNEP ODUNCU KUTEVİ	BATMAN	
16	CENGİZ ÇİÇEK	İSTANBUL	
17	MEHMET KAMAÇ	DİYARBAKIR	
18	SABAHAT ERDOĞAN SARITAŞ	SİİRT	
19	GEORGE ASLAN	MARDİN	
20	MEHMET ZEKİ İRMEZ	ŞIRNAK	